

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki függetlenségi párt közlönye

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5. — Egyes szám — „ 5 —
 Előfizetési pénz s minden közzelmondt:
 főpénz. VÉGESEY-ház, földszint a szer-
 kesztőségbe bérmentve küldendők.
 Előfizethető helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
 KÁROLY könyvkereskedésében és a
 szerkesztőségben. Egyébut a postahíra-
 talok útján.

Hirdetési díj:
 Őrhasznos példányok 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint amintén több
 izbebi hirdetések, alku szerint a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beütését külön
 30 kr.
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentetlennel beküldött
 kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
 Ugyanintén kéziratok nem adatkak
 vissza.

Kossuth az új fogyasztási adókról.

— decz. 16.

Collegno (al Baracone)

Tisztelt uram!

Vettem becses levelét a cukor-, kávé- és sörfogyasztás szándékolt újabb megadóztatás tárgyában.

A pesti kereskedelmi testület kérvényének minden szava tökéletesen igaz.

A kérdéses adóterv merőben ellenkezik a finánc-tudomány és államgazdaságtan legelőkelőbb alapelveivel.

Ha valaki ezúttal tette volna ki magának azt, hogy a magyar vidéki kereskedés ellátását az ország fővárosából s általában a hazai kereskedelmek központjából érőnek erejével az osztrák kereskedés markába terjelje, e céljának elérésére enél az adótervvel alig lehetett volna hatékonyabb eszközt kidölni.

Mert miután Ausztria és Magyarország egy egységes vámtérletben vannak összefoglalva, azt semmi csúrs-ésavarással nem lehet elvitatni, hogy fogyasztási adóval terhelt a magyar kereskedelmet oly árukra nézve, melyeket az osztrák kereskedelmek fogyasztási adó nélkül vehet a magyar piacra, egyenesen annyit teszen, mint prémium adni az osztrák kereskedésnek a magyar piacon, a magyar, különösen pedig a fővárosi kereskedelmek megrontására.

Ez tagadhatatlan tény. Érezte ezt maga e szörnyeteg koncepczió szerzője is, ennek tulajdonítható, hogy a zárt városokból a vidéki piacra kivitelnek az adó visszatérítés temperamantumához folyamodik. Hanem az adó visszatérítés: mert az adóvisszatérítés a dolog természeténél fogva oly zaklató ellenőrzés, s oly idővesztéssel, alkalmatlansággal és költséggel összekötött eljárás feltétele, hogy tiz eset közül kilencben merőben illuzoriu sa válik.

A kereskedés nem tiri az ily akadékoskodásokat. Okvetlenül oda fordul a ily llyenekkel nem találkozik: és ha egyszer egy bizonyos kerékvágás terelített, azt az összekötöttest kultiválja: — nines kétség benne, hogy ha ez a szeresetlen adóterv törvényvé válik, a magyar vidéki kereskedés ellátása nem csak a cukor és kávéra nézve, hanem általában az ugynevezett gyarmatárúkra s velők rokon ágakra nézve a hazai kereskedelmek eddigi központjából átsiklik az osztrák kereskedés kezébe.

Nem elég, hogy a közös vámvonal által az osztrák iparnak prémium biztosított a magyar piacon, akként, hogy e privilegizált verseny miatt sem a magyar ipar nem fejlődhetik, sem a magyar fogyasztó közönség nem kaphat olyan iparúkat a honnan legutányosabban kaphatná, most már a fűző-fűző kapkodó kor many meg azt is megteszi, hogy a hazai zárt városok és a vidék közötti belkereskedést is Ausztriának kezére játssa.

Ez valóságos véték. Ez rablás, nem kormányzás. S a véték súlyát még az is növeli, hogy jóformán haszon nélkül követették el; mert bármi dupla kétfalv számítás az a pénzügyi eredményt (melynek bármily nagy volna is, azon hibája mindig meg volna, hogy a haszon nem állna arányban a kárral, melyet a magyar kereskedésnek okoz), az a pénzügyi eredmény bizony nem fogja a deficit nyavalyát kigyógyítani, s az ország pénzügyi nyomorúságán nemcsak nem segít, de érezhetőleg még csak nem is enyhítet. Olyan forma dolog ez, mintha valaki rágyújtja az emberre a házat, a végett, hogy egy zsák burgonyát rabolhasson.

Aztan minő egyiptomi csapás egy olyan

kormány, mely a helyett, hogy a népesebb (vagyis zárt) városokban hol annyit tömörlek nyomor van, a lakosok életét könnyíteni iparkodnék, az első szükség élelmi cikkeket mesterségesen megrágrítja. Mert tagadni nem lehet, hogy a kávé s cukor, kivált a városokban az első szükség cikke közé tartozik Magyarországon, ép ugy, mint Angliában a thea. Jóformán a kenyérral egy sorban áll. Ha ez az adó-terv törvényvé válik, a következők lesz, hogy a városokban a kávé és cukor megrágrul s vagy a fogyasztás esőkkenni, vagy az adulteratio a közegészség kárára terjedni fog: a vidéki gyarmatárú-kereskedés ellátása pedig Ausztria kezére játszatik.

Minő irtoztos lelki szegénységre mutat a pénzügyi kezelőnél, vagy ha ez nem, ha minő reménytelen kimerülésre az ország pénzügyi helyzetében, az, hogy Magyarország pénzügyminisztere annyira „au gout de son latin” érzé magát, miszerint a ma jól helnapra tengensnek valamely más, kevésbé káros expedienst képtelen lenne feltalálni.

E futologosan papírra vetett észrevételek meg fogják önt győzni, hogy ha önnök hozzáam intőzést kívánásigat nem teljesítem, nem azért nem teljesítem, mintha a pesti kereskedelmi testület álláspontját nem helyeselném; hanem ép azért nem teljesítem, hogy önnök ügyének ártalmatlan lenne feltalálni.

On ugyanis felszólít, hogy nyilatkozzam a közönség előtt e kérdésben, s ezt ön azon nézetével indokolja, hogy az én nyilatkozatom irányadó hatással volna az ország közönségére, tehát döntő befolyást gyakorolhatna a méltán rosszalott törvényjavaslatt elvetésére.

On igen nagy tövélésben van ha azt hiszi, hogy az én nézetem irányadó hatással van vagy lehet a magyar közönségre. — 31 éveknek, de különösen az utóbbi 13 évek czerszer ismételt tapasztalása e feltérett határozottan meggyőző.

Hanem hagyjuk ezt.

Ha ez, a mit mondtam, nem kivihető, legyenek önnök meggyőződve, hogy kérvényük megbukik. — Magyarországon a pártédek határoz. Ez ellen hiában minden okoskodás „Vaterland! — was Vaterland? der Topf, der Topf ist Vaterland, das übrige sind Pratzten.” — Ilyen a magyar alkotmányosság.

Hanem csakugyan rettenetes dolog egy olyan kormány, mely a helyett, hogy megtakarításokra gondolna, egyebet sem tud, mint új meg új adókkal fojtogatni a nemzetet, s adósságot adósságra halmozni.

Irtoztos finánc-rendszer az, melyely a szeresetlen ország szanyagattatik. Még csak arra sem jut eszébe gondolni, hogy a teher, melyet a nemzetre rónak, ne legyen minden mértékét meghaladó arányban nagyobb, mint a mit az ország kincstárának jövedelméből.

Hogy példát mondjak: Franciaországban az adóbevételek és finánc-adminisztráció az izzsés bevételek 90%-át, Olaszországban 7, Belgiumban 6, Oroszországban már épen csak 4 perzentjét teszi. Magyarországon több mint 16 perzentet, sőt 17%-ot teszen, 254 millió bevétel kezelése 43 millióba kerül. — A finánc-adminisztráció Poroszországot kivéve sehol az egész világon nem olyan drága, mint Magyarországon. Ha Olaszországban meg tudják csinálni 7 perzenttel, miért ne lehetne megcsinálni Magyarországon is, a hol a muniicipális intézvények a kezelés egyszerűsítésére oly gyönyörű tét nyújtanak. — Csak ez a 10%-i különbség is, több mint 25 millió évi száraz kormasmarterhet venne le a nemzet nyakáról, — ez maga ötszörösen fedezné azt, a minék fedezése végett

oly adóhoz folyamodnak, mely a magyar kereskedésre valóságos csapás.

Van szerencsem önt üdvözölni

Kossuth.

Az osztrák-magyar-szorb kereskedelmi szerződésről írják, hogy annak megkötése már a közel jövőben valószínű fog.

Biharmegye tegnapielőtti közgyűlésén a vizinális-vasutak építése nagy szótöbbséggel elhatározottat.

Határozat vasutügyben.

— A „Debreczen” tudósítójától. — Nagyvárad, decz. 22.

Ma délelőtt tartott meg Biharmegye bizottsági népes közgyűlése báró Döry József főispán elnökele alatt, melynek tárgya volt a Cavalier angol vállalkozó által beadott Berettyó és Körös partí, nemkülömben Székelyhid-nagyvárad vizinális vasut tervezett felett határozati. A kiküldve volt bizottság Cavalier ajánlatának elfogadását és a megyei közmunka válságdíj-ból 10 év tartamaig évenként 75,000 frtnak subvenczióképeni fizetését javasolta, azon feltétellel, hogy ezen subvenczió bizonyos eshetőségek tekintetéből az építendő vasutra tekkönyvileg bekebeleztessek. Tóth Rezső tisztí főigvező módosítványt tett arra nézve, hogy a subvenczió bekebelezése mint superflua cautela mellőztessek, miután ezen feltételt a vállalkozó sem hajlandó elfogadni, megnevezettézetten ezalatt a részvényeknek elhelyezése. A módosítvány mellett felszólalt Kiss Albert orsz. képviselő, Dobray Miklós főjegyző, Komlóssy Antal bizottsági tag és Beóthy Andor alispán. Román József azon módosítási javaslatot tette, hogy a közmunka válságdíjából subvenczióra csak 50,000 frt fordítassék, mert az általa felsorolt számadásokból az tűnik ki, hogy a megye a nevezett alából e célra indokoltan és valóssággal többet nem adhat.

A tárgy kimerítő megvitatása után főispán feltette a kérdést, hogy a közgyűlés a bizottság javaslatát fogadjae el Tóth Dezső módosításával? vagy pedig Román József? Névszerint szavazás kivantatva, a betáblázás nélküli évenként 75,000 frt subvenczió mellett igen 138, nem mel 29 bizottsági tag szavazott, mire a főispán kimondta az elfogadó végzést, megjegyezvén: hogy Biharmegye történeti nevezetességti természetén már sok fontos végzés lett hozva, de annak anyagi érdeke előmozdítására nézve soha fontosabb mint a mai.

Az elfogadott végzés fogantatására alispán elnökelele alatt egy 5 tagú küldöttség neveztetett ki.

— y —

Debreczen, december 23.

Mező-Túr városából több egyéntől vettünk levelet az ott megjétt lelkesi választásról s főtisztelt püspök urnak turoin megjelenéséről.

Nem veszik rossz néven a turiai ha a levelet „ivonatilag, vagy csak részben küölkül, mert az igaztalanság miatti felháborodás gyakran háttérbe szorítja a hideg megfontolást, s a gondolatkö: élesen veti a papírra.

A turiai felújulnak és méltán, hogy politikai küfúrok üljen a szentegyház ajtajába, s hogy a politikai küzdelmeket az egyház ügyeibe is átvisszik, a maroknyi kisebbség akarja dominálni az óriási többséget.

Hát bizony ez sem nem első, sem nem jövő boldogságot, tündéri lényed közelében érzem csak az élet gyönyörűt, — távol tölled elkárhozott lény vagyok.

— Hiszek nekéd Dezső!
— Hited boldogga teend.

Daróczi lépett be s a két szerelmes elvált egymástól.

Dezső haza ment D — falvára. Eltávozása után pár órával Daróczi az orvoshoz ment ott találta Gerőfi Istvánt is.

— No barátim — mondá — leányomat Dezső szereti vagy szereti véli, nem tudom mért egyeztem be e két szív között a szerelm létre hozni, ki tudja nem teszem-e Gízát szeresétkenné?

— Honaté e gondolatod? — kérde Gerőfi.
— Nem fogja elfeledni Szeremint.
— Edes barátom! — mondá Gerőfi — te nem ösmered a szívet, fiam megösmerekedett Helénél s a szép, az ügyes nő megtesztetted neki, de ez nem volt szerelm, mert ha az, hidd el én segítettem volna a kiféjődést jobban, de fiam boldogsága minden életézől, angyal leányodat megösmertem s már az a gondolat is boldogga tett, hogy e kedves gyermek legyen fiam néje, ti bár ellentétettek ezen csaknem öröszaks összehozást, te apa vagy, de hidd el, fiam boldogsága épen olyan szent élottem, mint előtött kedves leányodé. Ne vitázzunk ezem már: e két gyermek szereti egymást; más szerelem ez, mint a mit Helén iránt érzett, ók boldogok lesznek, s a szerelm ha egyszer megszűnt, nem támad az többit fel. Szereminté soha sem lesz veszélyes.

— Lábadnál esküszöm, egyetlen szerelmem hogy szerettek! szeretek lelmem egész hevével, ... érzem, hogy te vagy napom, nálad nélküli elhomályosul élotem! — Az örület fog el már azon gondolatra is hogy téged elkellené vesztenem ... szemeid bűtös fényében látom

(Folyt. köv.)

utolsó, nekünk is volt szeresénk itt Debreczenben ilyen forma küzdelemben részt venni, de megtanultuk a békettérst és kitartást, s igyekeztünk azt a pártot, mely politikai szenvedélyeinek mindenkor kész az egyház békéjét s általában a város és egyház közlgyeit is féldözni, minden postióból kiszorítani, de erre ttlelem, kitarás és igyérti lelkesedés kívántatik, különben a minden áron uralomra vágyó kisebbség fog győzelmre jutni.

Ugy látszik legrosszabbul az esik a turia-aknak, hogy a főtisztelt püspök ur, kit oly meleg rokonszennvel vártak, s kit oly tüntető ragaszkodással fogadtak, hozott végzésével icadnál látszott a kerületi gyűlés határozatát, s annak érvényesítését egy a traktuális gyűlés kebeleből kiküldendő bizottság vizsgálattól s az ezután megtartandó traktuális gyűlés határozattal tette függővé.

Ha ez így áll, a felháborodás tökéletesen ok-datolt, mert ha a superintendenciális gyűlés valamit határozott, azt respektálni, a mi egyház-kerületünkben a superintendenstől lefelé mindenki köteles, már pedig az egyházkerületi gyűlés egyhanglagon határozta el Turgyonyi Lajos lelkes urnak a turi ref. egyházbani megválasztatását, tehát ez ellen máshova, — mint a választó közönséghez — ninesen apellata.

A lelkes választásra kitézetett a nap, melyen a turi választók megjelentek, ugy de a kisebbség megjétt a nagy számtól s kivitte, hogy a választás végzésével megbízott elnök ne jelenjen meg, s elmaradj a választás.

Uj határnap tüzetett, azon időre, midőn a város terjedelmes határán épen tengeri törésre széylet, mert ha e kisebbség bevitte minden erejét, egész 60 embert, és a Turgyonyi választó ezen létszámot, több mint 210 szavazattal multa felül, a kisebbségben maradtak közül egy óvast adott be a választás ellen, de sem az hogy a kisebbség a választás ellen óvast adott be, sem az, hogy a Turgyonyi partja csak két százzal multa felül az ellenpartot, nem lehet ok az egyházkerületi gyűlés határozatának mellőzésére, mert ha ez ok volna, akkor a kisebbség örökösen óvast nyujtana be, és a választás sohasem sikerülhetne.

Az hozott fel az ellenpárt részéről — mint a levélből kitűnik — hogy ha Turgyonyit oly nagyon szeretik, miért nem kapott több szavazatot.

Eltekintve azon körülményről, hogy épen akkor volt a tengeritörés, a többségnek nem szükséges egész erővel a küzdelemre menni olyan párt ellen, mely minden erejét összeszedve, 65 darabnal többlet nem képes kiállítani, azok ellen tökéletesen elég volt Turgyonyi mellett 276 szavazat, négyeszeres többség, az ilyen többségnek mindenütt győzni kell, hol az igazság előtt meghajlanak, és ahol az egyház békéjét bizonyos nyomaskor folytán nem akarják örökre feláldozni.

A turiai külön egyház felállításáról gondolkoznak, minden ilyen dolgot nagyon jó megfontolni, végső kísérlethez, csak is végső esetekben kell folyamodni; jelen esetben az elő nem állott. Mer: ha a turiai lelkek meggyőződése folytán lelkesülnek Turgyonyi Lajosért, és ha szászor rendelik el a választást és támaszkodva az egyházkerületi gyűlés határozatára mindannyiszor ok választják meg, ne hidják hogy mást a nyakukba erőszakoljanak, mert a reformált egyházak ön kormányzati jogát, nem hogy mi magunk igyekeznének megsérteni, ha nem annak megsértését másoknak még a hatalomnak sem engedjük meg.

Igazság, türelem, kitartás, s az erőknök öszponosítása vezet a biztos győzelemre, és fogja megszerezni a turi egyházi békéjét is, melyet politikai czélok elérhetéseért néhány egyén jónak látott felzavarni.

Debreczeni színház.

Szerdán, decz. 22-kén Sz. Németh József jutalomjátékául adott: „Hajnál Terka” díszcettel kitüntetett (?) népszínmű 3 felv. Irta Vedres Gyula.

A mai jutalomjáték valóságos szatirája volt ez elnevezésnek. Pedig ha valaki, e kitűnő színész mindenesetre megérdemelt volna némi jutalmazást attól a nagyszámú közönségtől, mely oly zajos tapsokkal szokta gyakorta kísérni e kiváló kedvenczenék törlömszetszett alakítását. Külömben e jutalomjáték ellen minden körülmény összeküdtött; először is a lehető legrosszabb időre volt az téve; a közönség az egyházmegyei gyorsan követő nagy jutalomjátékok következtében részben ki van merítve; e mellett az ünnepeket követlenül megelőző napokra esett az, midőn mindenki készul az ünnepekre s ilyenkor vajmi keveset törődik a színházzal; a tanuló ifjuság távol van sőt még az elemek is ellene szegültek, mert oly borzasztó idő dühöngött egész napon át, hogy csak az butj ki szobájából, aki kénytelen volt vele.

A darabba nézve elmondhatjuk, hogy nem díszreteret, de 100 aranyat méltán megérdemelte az a szerző, ki e paratlanul álló gallimathiaszok párját képes volna írni. De nem! Jozan gondolkodással bíró ember ennyit badarságot egymásra halmozni képtelen volna. Van ebben a darabban minden, ami csak megfordult eddig s a mi megfordulhat ezután a nyugalmas deszkákon.

Kukoricza morzsoló örült aggyastán, méssesen buta kanászbotjár, faluvégi tiszfászon bujdosklo szegény legény, eschországi katonakompániától — hazazüllött haldozó karaszatasszony, parázs ferbli kompania, lopás miatt akasztófára (!) proponált tolvaj paraszt, klarinetsz cigány, csendes tébolyodottságban sanylódo kormasrósnó, szószátyár vén szolgálo, dikezőző részeg paraszt, ezután egy

pár nyakatekert reminiszcencia a „Falu rozszá”-ból, „A sárga esikó”-ból, „Az orló biblijájá”-ból, „A toloncz”-ból stb. A szerepek azt jönnék, mennek, tesznek, vesznek, dalolnak, isznak, imádkoznak, verekesznek, dik-cioznak, ferbliznek, monologizálnak virágos stílusban stb. stb. míg aztán egyszerre csak vége lesz a darabnak, s a szereplőről azt se tudjuk hová és mi vége lett?

Oh Vedres! Vedres! mivel érdemlette meg a debreczeni közönség, hogy ily fenéki kimerítsd az ő sok hiányosságát méla nyugalommal elnevezni tudó türelmet?!

Ez előadás méltó párja volt a darabnak. Hunyadi Margit (Agnes) nem csak hogy a szerepéből nem tudott egy hangot sem, de még a felől sem volt tájékozva; hogy mit játszik a darabban! Nyomorban símlőd, beteg, idős nő helyett, oly jól konzervált bájos, fiatal falusi menyecskeként volt maszkizva, hogy szinte megdöbbenünk a sors szerelvére fölött, midőn értesültünk a leverő (?) hírről, miszerint Agnes asszony alig hogy odahagyta a színtér, a kimerültégtől összerogyott és meghalt. Kesőn észre-vett ájálási jelenet pedig csaknem a Thisbe halálát juttatta eszünkbe a Szent-ivánéji álomból.

Fenyéri (Csonka Ádám) egy hajmeresztő nagy szerepben győttérte magát és a közönséget. Berezin (Kunecz Pál) megessett a szívnék látva azt a komoly erőlködést, melylyel alakítatlan szerepét, minden áron alakítani akarta.

A jutalmazott (?) kívül Nyirvai Irma, Foltényiné és Tóth Soma nyujtottak némileg élvezhető mitem elő szerepekben.

A rendezés annyira hanyag volt, hogy egész esort paraszt leány bejött, mikor nem is kellett volna, s csak aztán szajtingóztak vissza egyenkint, mikor értők jöttek.

UJDONSÁGOK.

* Kossuth Lajos hazánk nagy fia ujra megszólalt. Megkeresésre írta, az új adórék mek levélt, melyet mai számunk ellen küldtünk. A nagy számúútt meggyőző érveléssel mutatja ki ezen adóknak a magyar kereskedelmek tünkre tevő káros voltát. Ott az írás, — olvassa el mindenki!

* A karácsonyi szent ünnepek első napja szombatra esvén, — ez okból lapunk legközelebbi száma — már új a l a k b a közepenyagságu íven — holnap, penteken fog megjelenni.

* A népszámlálás fogantatásával megbízott egyének tegnap kapták meg a végleges utasításokat. A népszámlálás a bel és külvárosokban mintegy hetvenen fogják végezni.

* Eltűnt pénz. Egy a főpícazon ideiglenesen megnyitott üzletben történt, hogy bizonyos egyén a vásárolt csecesbecsekért egy egy frtos bankót az asztalra tett, míg azonban a vásárolt tárgyakat elhelyezni igyekezett, a pénz eltűnt az asztalról. A vásárló nem volt hajlandó másodsor is fizetni, a kereskedésben sem voltak hajlandók a vett tárgyakat átengedni. Végre rendőri beavatkozás vetett véget a vitának, s a dolog vége az lett, hogy a pénz a kasszázában megkerült. Folytatása a törvényszék előtt lesz.

* Debreczeni színház. Holnap penteken a színház zárva marad. Szombaton a színházi nyugdíj intézet javára bérlétszűnetben adatik: Borzáné Marcsája, népszínmű 3 felvonásban.

* A téli hideg jóformán meg be sem állott, torony óráink már is oly rozsal járnak, hogy sohasem lehet tudni hány óra? Ideje volna a bajon segíteni.

* Tisztviselő egyesületi ügy. Azon fűszer-kereskedés, melylyel a tisztviselő-egyesületnek eddig szerződése volt eladatva, masnak tulajdonába ment át; felhívott tehát mindazon helybeli fűszer-kereskedő urakat, kik egyesületünkkel összekötöttesbe lépni kívánnak, hogy ajánlataikat, legfeljebb f. hó 28-ig hozzám be-klüldeni sziveskedjenek. Debreczen, 1880. decz. 23. Oprisn Péter, ügyvezető igazgató.

* Sopron veszedelme. A „P. H.” Sopronból a következő táviratot vette: A Rába a rendkívüli kiáradás következtében, Sopronnál a nagy védőtűst átszakította. A veszély mindinkább fokozódik. A szakadás betömésére megyei erő szűsgeltesik.

* Czigány-kaszinó. Ilyen is van, azaz csak les a fővárosban. A Kálozdy kestrvápár kezdeményezése folytán ugyan is a fővárosi nézenesek sokfélekép üdvöskent tartván, hogy legyen egy tarsak-körök, elhatározták, hogy rendes kaszinót fognak alapítani — s abba már valamennyi zenekar kijelentette belépési készségét. Az alap szabályok kidolgozására egy jeles főv. ügyvédet kértek föl s a farsangi „munkaidő”-elmutalvány megtartják az alakuló-közgyűlést.

* Husárak decz: 22-től 29-ig következők: 44 kr Gyarmati Istvánnal varga ut: 2238 sz. a Nagy Mihálynál p. fia ut. 970 sz. a Rác Györgynél cegled ut. 2599. várad ut: 2121. Rózsater 6. sz. a Magyar Gábornál rózsater 15 sz. a Szentesy Istvánnál rózsater 11 sz. a és Szentanna utczn s végre Rác Lajosnál rózsater 6. sz. a. Minden többi bejelentésmészárszékben pedig 46 kr.

* Pályázat. A vallás és közoktatási miniszteriumnak körendeleté folytán a Szechenyi-Kollonich féle tőresedése jött 63 ft. évi ösz-től-ij élvezetével összekötött alapítványi helyek betöltésére pályázat nyitattik. — Pályázhatnak nemzeti különbség nélküli, minden olyan magyarországi születésű, kath. vallásu, agyott és kereset képtelen, föleg nemesi származású fér-

futár által hívták egybe később pedig megszentelt sával tettek a keresztény sé a szertartás kezdetére, hat teljesítésére a Bordenus Anicius noliai püspök be alkalmazásába. Innen ne-angot „cumpanamak,” a szerzetes rendelkezé mint asznaltatnak, noldnak. A legelőkelőbb községnek volt az 500-ban hallotta az első an a harangok csak nagy hozattak meg: a 604-ik által kiadott rendelet szerint 7 óra-óra jelezésére

idő körekegén mindent n van zeno. A torony hat eszl ki, midőn a hat-alszik: Az óriási feny-rit is megpróbálja s fuj-lyást, majd éles fuvá-nyai fakkal addig játszik, ket, susog, sír, sóhajt, sőtvo hullámait felveri, sal kísérsene, néha hang-tykorbeszél tengeren és gyagyzerül kéréket a szilalakozik. De a ro-rit hazákat lezsvésiben hat nyög: az ablakokat sít, az ajtókat kéz alult elhagyott tüzhely-ekát fi.

Jozsef.

és kiadóbulajdonos.

Minigyógymód minden időben használható.

H E A

ható vértisztító

kir. őfelsége a-ha hamisták ellen. Bécs 12. maj. 1870

a test minden agót elkerget a

ak és megrög-egésnek, putta-

gulásának, vala-ománál és gyón-éni stb.

e thea tartós

Neunkirchenbau

ve használati

le köszvény é-ásokas is árul-

Debrezen-ef gyögyszer- Köhner Lü mil. Misko con: Spitscher Gyu-

de készülék vel bírnak melyek az állagló-nyagokból szil-átatnak al-eknél vál-betegségek-ny, száj-gyarm-

deza gyer-kegyenitvá-

dekr. Egy-ál köstál.

de. Leo-

de. ártal- a Ne-u-ndék, ezek fással van-

(426.)

de. III

de. III

